

§. 213. Kenda se And lāks temma est,
 igga Suggu Lojussid issepāinis; ja se
 peäle wōrtis temma weel selsammal Dōl
 omma lāks Maest ja omma lāks Um-
 mardajad (§. 183.), ja omma ütsteist
 kummend Poega (§. 188.), ja satis neid
 ülle Zabboki-Jōe ühhest maddalast Koh-
 hast lābbi; ja keik, mis temmal olli,
 satis ta seält ülle, ja jāl üksi weel jār-
 rele. Seäl näitas Jummal ennast tem-
 male immelikkul Wisil ja Innimesse
 Nāul, 1 Mos. 32, 25 26; ja Jakob olli
 ni kindel ja julge Uskus, et ta ütles;
 Ei ma lasse sind mitte ärra, kui sa mind
 ei õnnista! Ja Jummal õnnistas tedda
 seäl, ja ütles: So Nimmi ei pea mitte
 ennām Jakobbi hūtama, waid Is-
 rael peab so Nimmi ollema. Sesamma
 lābbi nimmetati temma Sugguwōssa
 pārrast sedda Israeli Rahwas, ehk
 ka Israeli Lapsed. Ja sesamma Nimmi
 Israel

Israel ei tulke mitte ärraseggada Ismae-
 li Nimmege, kes Abraami Poeg Ha-
 garist olli (§. 111.).

§. 214. Ja Jakob panni selle Paiga
 Nimmi Pnuel, se tulles meie Keeli dōl-
 da Jummalale Palle, i st et Jakob üt-
 les: Ma ollen Jummalat Pallest Pal-
 lesse näinud, ja minno Hing on peaste-
 tud. Ja Pääw tousis, kui Jakob
 Pnuelist ärra ehk möda lāks, ja sest
 Ajast lonkas ta omma teist Pusa.

§. 215. Mäüd tuli ka Esaw ta was-
 to, ja need nellisadda Meest temmaga,
 (§. 209.). Kui Jakob neid näggi, seä-
 dis temma omma Maestele igga Emma
 jure ta ommad Lapsed; ta panni ette
 Otsa need ümmardajad Pilla ja Silpa
 omma Lastega (§. 185. 186.); nende
 tahha seadis ta Lea ja temma Lapsed
 (§. 184.)